

[A. C. Mortensen.]

graf ikke Ret til at stille; naar de paa-gældende besidder de Kundskaber, der fordres til Realeksamen, skal de kunne klare sig; naar dertil føjes, at der skal lægges særlig Vægt paa Eksaminandens Udviklingstrin, tror jeg, at Prøven bliver lettere at bestaa, og at det bliver lettere netop for Folk, som ikke er Eksamensfolk, at komme ind paa Seminarierne.

Nu tales der om, at det paa Grund af den 4-aarige Uddannelse vil blive vanskeligt for ubemidlede unge Mennesker at blive uddannet til Lærere. Naturligvis vil den 4-aarige Uddannelse i nogen Grad vanskeliggøre det, men det skal jeg i øvrigt ikke komme ind paa, alle Seminariefolk er enige om, at det er nødvendigt, og Venstres Repræsentanter har ogsaa tidligere været enige heri, saa det maa vi bøje os for. Bekostningen kan der raades Bod paa ved at stille lidt rigeligere Midler til Raadighed for de uformuende Mennesker, som ønsker at læse; og da det har vist sig i Udvalget, at alle Partier er enige om, at det ikke maatte vanskeliggøres for uformuende Mennesker at blive Lærere, fortrøster jeg mig til, at der i de kommende Aar vil blive Enighed her i Rigsdagen om at bevilge saa rigelige Midler til uformuende Elever, at det bliver muligt for dem at komme igennem. Jeg anser det for saa meget rimeligere, at dette kan lade sig gøre, som det er erkendt, at det Forslag, Venstre havde stillet til Omdannelse af Seminarieuddannelsen, ingenlunde vilde blive billigere, men snarere dyrere end det Forslag, der nu gennemføres. Netop da Forholdene er saadan, har jeg Grund til at haabe, at Rigsdagen ikke i kommende Aar vil være for karrig overfor uformuende Mennesker, der ønsker at blive Lærere.

Til Slutning vil jeg blót sige, at jeg synes ikke, Venstre med Rette kan beklage sig over, at man ikke har villet tage Hensyn til deres Ønsker. Der blev i Udvalget sagt til dem: Der er to Punkter, der ikke kan forhandles om: den 4-aarige Seminarieuddannelse, og at eet Sprog skal være obligatorisk, men om de andre Ting er vi villige til at forhandle; vi tilbød den mest vidtgaaende Forhandling og har ogsaa været villige til at gøre Indrømmelser til Venstre, men det var umuligt at naa noget, alle Forhandlingerne stødte paa Modstand i visse Dele af Venstre, en Modstand, som det ikke var muligt at overvinde. Vi maa derfor nu gennemføre denne Lov uden Venstres Hjælp. Jeg hører til dem, der beklager det, jeg vilde have anset det for

en Lykke, om de fire store Partier havde kunnet staa enige om denne Lov, naar den føres ud i Livet. Det kunde altsaa ikke lade sig gøre, Venstre vil ikke være med, og derfor oplever vi det mærkelige, som vi, der har deltaget i det politiske Arbejde i en lang Aarrække, ikke havde tænkt os Muligheden af, at man fra konservativ Side her fra Folke-tingets Talerstol bebrejder Venstre, at de stiller reaktionære Forslag. Jeg indrømmer, at det er en mærkelig Situation, men saadan er det blevet, og paa Trods af denne Modstand anbefaler ogsaa jeg ærede Medlemmer at stemme for Forslaget og haaber, at det maa lykkes at faa det gennemført i denne Samling, saaledes at der endelig kan blive Ro om dette Spørgsmaal ude paa Seminarierne, hvad der saa haardt tiltrænges.

Sneum: Der er jo nu talt meget om denne Sag her i Rigsdagen, og de Bemærkninger, jeg har at gøre, skal derfor blive ganske korte.

Hvis man sammenligner Lovforslaget om Læreruddannelsen, saaledes som det nu foreligger her ved tredje Behandling, med det Forslag, som Danmarks Lærerforenings Repræsentantskabsmøde vedtog sidste Sommer, ser vi let, at Forslaget nu er kommet noget længere bort fra Lærerstandens Ønsker, end Undervisningsministeren var med sit Forslag her i Rigsdagen i Efteraaret, og Aarsagen hertil er jo den, at der har været flere Faktorer, som har været medvirkende for at naa et Resultat i Rigsdagen, men desuagtet er det min Opfattelse, at Danmarks Lærerstand — og her tænker jeg paa Københavns Kommunelærerforening, Københavns Kommunerlærerforening og Danmarks Lærerforening — med Glæde ser dette Forslag gjort til Lov. Selv om de tre nævnte Lærerorganisationer gennem mange Aar har sat meget ind paa at faa en forbedret Læreruddannelse, har man dog sikkert ikke tænkt sig, at Regeringen og Rigsdagen i et og alt skulde følge Repræsentantskabsmødets Ønsker og Krav. Det Forslag, som nu er til tredje Behandling, følger dog i alt væsentligt de Hovedlinier, der blev angivet af Lærerstanden sidste Sommer, og det vil sikkert ogsaa blive anerkendt fra Lærernes Side.

Der har jo fra Lærerside været enkelte Røster mod en forbedret Læreruddannelse og ogsaa mod det foreliggende Lovforslag. Man har set nogle enkelte misfornøjede tage Ordet dels i Skolepressen, dels i Dagspressen, og man læste saaledes i „Nationaltidende“ for 2. Januar i Aar en Artikel af Skoledirektør A. Fossing, København, hvori